

L'incognoscible

Incognoscible. Els esforços del subjecte amorós per comprendre i definir l'ésser estimat "en si", com a tipus de caràcter, psicològic o neuròtic, independentment de les dades particulars de la relació amorosa.

1. Sóc presoner de la contradicció següent: d'una banda, crec conèixer l'altre millor que qualsevol, i així li dic triomfalment. "Jo et conec. Ningú no et coneix tan bé com jo!". I, de l'altra banda, sovint m'embarga l'evidència que l'altre és impenetrable, introbable, irreductible. No puc obrir-lo, remuntar-me al seu origen, desxifrar-ne l'enigma. D'on ve? Qui és? m'esgoto, no ho sabré mai.

Roland Barthes

L'estimo, no l'estimo, l'estimo, no l'estimo...

Vacil·lar. El subjecte dubta de la procedència del seu sentiment: és amor? És admiració? És desig? És afecte? És fraternitat? Com que no sap gestionar-ho sempre s'acaba fent petons.

1. Es desperta el dubte quan ja m'he fet petons amb *l'altre*: perquè m'hi he fet petons? Crec que m'he saltat un pas. Hauríem de ser amics? Que és el que m'agrada?
2. Sovint m'agrada aquell a qui agrado, per agradar-li. Si més no, m'hi fixo. Sovint també però, m'agrada aquell a qui crec que no agrado. Però què és el que m'agrada, de tot això?
3. Aquesta tarda torno en tren a casa i s'asseu al meu cantó un noi que sembla de la Esade, duu sabates de senyor. S'asseu amb el turmell d'una cama sobre el genoll de l'altra i amb el braç al meu reposamans, envaeix el meu espai. Penso que m'hauria de fer angunia el seu vestit ridícul i la seva actitud excedida, és el meu enemic, però el que penso és "tant de bo es girés". Tant de bo s'enamori de mi ara mateix. Perquè si ets desitjat tens poder, i jo volia tenir més poder que ell.

Qui paga mana?

Desequilibri?. Sovint el subjecte amorós considera que la seva implicació emocional és menor que la de l'ésser estimat. Hauria d'ignorar-lx?

1. "Ens havíem de veure demà i encara no m'ha dit res". Penso tota mena de raons per les quals *l'altre* ja no està interessat en mi i per les quals la seva implicació sembla nul·la. Em nego a iniciar conversa amb ell (desconeixent que puc estar creant la mateixa inseguretat en *l'altre*).
2. Quan rebo notícies seves em mostro esquerp, estic molest perquè no m'ha prestat atenció. Sovint la meua dinàmica fa acabar la situació en una escena (una discussió), de la qual no me'n sento responsable però que ha generat, sense jo voler-ho, la situació que tant m'espantava de bon començament.